

Posudek diplomové práce Radky Krádlové

Altruismus - evoluční základy nesobeckého jednání člověka

Práce pojednává, v širokém kontextu, o fenoménu altruismu a zejména o problematice možnosti jeho etablování v rámci evoluce. Je založená na pečlivém zpracování velkého množství literatury, která je zjevně pojednána s pochopením. Je napsána velmi pěkně, přehledně a srozumitelně. Jedná se tedy podle mne o práci jednoznačně zdařilou. Autorka zaujímá i určitý kritický odstup, který jí dovoluje artikulovat, zejména v závěru práce, i svůj vlastní názor na celou problematiku.

Za určitý nedostatek práce lze považovat to, že se v některých ohledech rozbíhá až trochu moc do šířky (například kapitola 5 vypadá trochu jako odklon od hlavního tématu), což má také ten důsledek, že ne všechna z oněch mnohých témat, kterých se práce dotýká, jsou pojednány do skutečné hloubky. (Například v pojednáních o teorii her je někde patrná autorčina ne úplně hluboká znalost dané problematiky - to je ovšem technicky velmi komplikované téma a domnívám se, že jeho skutečně hlubokou znalost není možné u této diplomové práce požadovat.)

Autorka v závěru práce mj. píše: "Zkoumáme-li altruismus z čistě biologického hlediska, většinou docházíme k závěru, že je v podstatě v mnoha případech sobecký." Myslím, že by bylo zajímavé, kdyby se tento názor v rámci obhajoby pokusila upřesnit. Je podle ní altruismus *vždy* v poslední instanci sobecký, nebo podle ní existují formy altruismu, které sobecké nejsou?

V úhrnu se mi zdá, že pozitivní kvality práce výrazně převyšují uvedené nedostatky a navrhuji je hodnotit známkou "B"; v případě zdařilé obhajoby nemám nic ani proti "A".

V Praze dne 22. 8. 2016

Jaroslav Peregrin